

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 20. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – Azienda Sanitaria Provinciale di Catania/Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Vec C-128/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Odvetvie poľnohospodárstva – Porážka zvierat nakazených infekčnými chorobami – Náhrada škody v prospech chovateľov – Notifikačná povinnosť a povinnosť standstill – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Pojmy „existujúca pomoc“ a „nová pomoc“ – Nariadenie (ES) č. 659/1999 – Výnimky podľa kategórií pomoci – Nariadenie (EÚ) č. 702/2014 – Pomoc de minimis – Nariadenie (EÚ) č. 1408/2013)

(2021/C 278/04)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Žalovaný: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

za účasti: AU

Výrok rozsudku

Článok 108 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že opatrenie zavedené členským štátom, ktorého cieľom je sumou vo výške 20 miliónov eur počas obdobia niekoľkých rokov financovať jednak náhradu škody v prospech chovateľov, ktorí boli nútení poraziť zvieratá nakazené infekčnými chorobami, a jednak odmeny pre veterinárnych lekárov vykonávajúcich slobodné povolanie, ktorých služby sa pri sanácii využili, sa má podrobiť predbežnej kontrole stanovenej v tomto ustanovení, ak sa na toto opatrenie nevzťahuje schvaľujúce rozhodnutie Európskej komisie, okrem prípadu, že toto opatrenie spĺňa podmienky stanovené v nariadení Komisie (EÚ) č. 702/2014 z 25. júna 2014, ktorým sa určité kategórie pomoci v odvetví poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a vo vidieckych oblastiach vyhlasujú za zlučiteľné s vnútorným trhom pri uplatňovaní článkov 107 a 108 [ZFEÚ], alebo podmienky stanovené v nariadení Komisie (EÚ) č. 1408/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 [ZFEÚ] na pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárstva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 29. apríla 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España/VR

(Vec C-504/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bankový dohľad – Reorganizácia a likvidácia úverových inštitúcií – Smernica 2001/24/ES – Reorganizačné opatrenie orgánu domovského členského štátu úverovej inštitúcie – Prevod práv, aktív alebo záväzkov na „prekrenovacíu inštitúciu“ – Spätné prevedenie na úverovú inštitúciu, ktorá je predmetom reorganizačného opatrenia – Článok 3 ods. 2 – Lex concursus – Účinok reorganizačného opatrenia v iných členských štátoch – Vzájomné uznávanie – Článok 32 – Účinky reorganizačného opatrenia na prebiehajúci právny spor – Výnimka z uplatnenia lex concursus – Článok 47 prvý odsek Charty základných práv Európskej únie – Účinná súdna ochrana – Zásada právnej istoty)

(2021/C 278/05)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

Žalovaný: VR

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 2 a článok 32 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií, vykladané vo svetle zásady právnej istoty a článku 47 prvého odseku Charty základných práv Európskej únie, sa majú vykladať tak, že bránia tomu, aby sa v súdnom konaní vo veci samej, ktoré prebieha v inom členskom štáte ako v členskom štáte pôvodu a týka sa pasíva, ktorého bola úverová inštitúcia pozbavená v rámci prvého reorganizačného opatrenia prijatého v poslednom uvedenom štáte, bez ďalších podmienok uznali účinky ďalšieho reorganizačného opatrenia, ktorým sa so spätnou účinnosťou k určitému dátumu predchádzajúcemu začatiu dotknutého súdneho konania toto pasívum previedlo naspäť na túto úverovú inštitúciu, pokiaľ toto uznanie vedie k tomu, že úverová inštitúcia, na ktorú sa toto pasívum previedlo prvým opatrením, so spätnou účinnosťou stratí svoju pasívnu legitimitáciu v prebiehajúcom konaní, a tým by došlo k spochybneniu súdnych rozhodnutí, ktoré sa už prijali v prospech žalobkyne v tomto konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. mája 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden – Nemecko) – WS/Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-505/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda – Článok 54 – Charta základných práv Európskej únie – Článok 50 – Zásada ne bis in idem – Článok 21 ZFEÚ – Voľný pohyb osôb – Červený obežník Interpolu – Smernica (EÚ) 2016/680 – Zákonnosť spracúvania osobných údajov obsiahnutých v takomto obežníku)

(2021/C 278/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: WS

Žalovaný: Bundesrepublik Deutschland

Výrok rozsudku

1. Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkové republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach podpísaného v Schengene 19. júna 1990, ktorý nadobudol platnosť 26. marca 1995, ako aj článok 21 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 50 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia dočasnému zadržaniu osoby, ktorej sa týka červený obežník vydaný Medzinárodnou organizáciou kriminálnej polície (Interpol) na žiadosť tretieho štátu, orgánmi štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom odstraňovaní kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísanej v Schengene 14. júna 1985 alebo orgánmi členského štátu, s výnimkou prípadu, keď je v právoplatnom súdnom rozhodnutí vydanom v štáte, ktorý je zmluvnou stranou tejto dohody, alebo v členskom štáte preukázané, že táto osoba už bola v štáte, ktorý je zmluvnou stranou uvedenej dohody, alebo v členskom štáte právoplatne odsúdená alebo oslobodená spod obžaloby za rovnaké skutky, ako sú tie, na ktorých je založený tento červený obežník.